

[Lone Dybkjær]

andet projekt er økonomisk og miljømæssigt acceptabelt, er jo ikke noget, der dumper ned fra himlen. Forestiller man sig nu, at nogle store konsortier skal pege på, at noget andet er miljømæssigt og økonomisk meget mere fordelagtigt, og så vil selskabet komme med det? Det er jo ikke noget, der normalt sådan bare vil dukke op af sig selv, og derfor er det, synes jeg, en underlig måde, man har håndteret tingene på.

Jeg mener, at projekter af denne art er så komplicerede – det har trafikministeren jo påpeget i enhver sammenhæng – at de dårligt kan anvendes til folkeafstemning, men det er så, hvad det er. Derfor er det jo temmelig meget, der skal til, hvis man skal have det frem, og det er derfor, vi har foreslået licitation. Det kan da godt være, at det teknisk set ikke er den rigtige måde at gøre det på, men det kunne vi jo ændre, hvis der var vilje til at ændre det. Det afgørende er, at der ikke har været vilje til at ændre det. Det, der var afgørende for os, var at få alternative projekter belyst, og jeg må konstatere, at det ikke kan lade sig gøre.

En af de ting, der jo er til diskussion, er de miljømæssige og de økonomiske konsekvenser, og hvordan mødepunkterne i dem er, og det overlader man altså faktisk til et teknisk selskab at vurdere. Det synes jeg ikke er acceptabelt. Jeg synes, det skulle være Folketinget, og den eneste måde, Folketinget kunne træffe beslutninger på, var ved, at vi også så alternative løsninger. Trafikministeren har sagt, at det er noget, der sådan kan dukke op. Hvis der dukker et eller andet op, så vil vi naturligvis vurdere det.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Tak for ét klart svar. Det er spørgsmålet om, at det, vi vedtager i dag, er, at der skal være motorvej under alle omstændigheder, jernbane plus motorvej. Om motorvejen er der åbnet en lille bagdør for, at motorvejen altså kommer ned under vandet, men der skal være motorvej. Det er det, der ligger på bordet. Godt!

Så vil jeg spørge, hvorfor regeringen synes, at det skal være konsortiet, der skal foretage miljømæssige vurderinger. Det sagde trafikministeren lige før. Jeg skrev det ned: Økonomiske og miljømæssige vurderinger. Hvad er det, der gør, at man tror, at konsortiets bestyrelse har forstand på miljø? Hvad er det, der gør, at man

vil fratage miljøministeren og Folketinget miljøansvaret her og overlade det til et eller andet sammensurium af økonomi- og miljøinteresser i sådan en bestyrelse?

Det næste spørgsmål er til trafikministeren med den anden kasket på, for nu bliver trafikministeren jo aktionær, en meget stor aktionær i det selskab. Jeg kigger med vilje stærkt mod øst, for vi skal jo kigge over mod Østeuropa for at finde ud af, hvordan vi skal snakke om alle de her ting. Mens de bryder al den slags sammenblanding af magt ned, så laver vi mere og mere sammenblanding af magten. Men jeg vil spørge trafikministeren som storaktionær i A/S Øresund, hvilke miljøkriterier man agter at anlægge i konsortiet.

Jeg mangler svar på, om vedtagelsen i dag betyder, at den lille bagdør, vi diskuterer her, bevirker, at man vil gå til Sverige nu og forhandle om en licitation, der er åben for alternativer. Det ligger jo ikke klart. Hr. Arne Melchior har sagt, at sådan må det være; sådan har jeg forstået ham fra talerstolen. Jeg har ikke hørt det fra trafikministeren.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg takker trafikministeren for belæringen om, at den dansk-svenske forbindelse bliver international. Jeg gør ministeren opmærksom på, at jeg jævnlige passerer Farøbroerne og ikke har bemærket, at der står »kun for danskere«, men tværtimod lagt mærke til, at de køretøjer, der passerer, er af mange nationaliteter, og derfor er den også forholdsvis international. Men jeg er glad for, at ministeren bekræfter, at det ikke er hver gang, man bygger en bro, at der opstår et kraftcenter.

Ministeren var så venlig at komme med nogle udtalelser om min personlighed, som jeg takker meget for. Jeg vil gerne kvittere og sige, at jeg synes, trafikministeren er en umådelig flink mand, og jeg siger det de steder, jeg kan komme af sted med det. Jeg under gerne ministeren, at dette projekt går igennem, og jeg kan blive glad, når jeg sidder på min plads og ser ministeren stå heroppe med stor entusiasme og omtale projektet og holde armene som en lystfisker og tale om dette konsortium. Så er det, jeg kommer til at tænke på et tomt aktieselskab uden noget som helst reelt indhold, og dér, lige præcis dér, hr. minister, vil jeg anbefale at holde armene ind til siden.